

ЦЕНТРАЛНА КОНСИСТОРИЯ

на
ЕВРЕИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

До Почитаемото
МИНИСТЕРСТВО НА ВОЙНАТА.

Щабъ на армията.

№ 625
5.1.1937 г.

Отдѣление за военитѣ музеи,
паметници и гробове.

На № 2686 отъ 13.10.1936 г.

254

Т У К Ъ

Централната консистория на евреитѣ въ България има честь да Ви съобщи, че отъ събранитѣ сведения отъ нѣколко души наши стари еноряши, се установи какво националния герой Василь Левски е билъ обесенъ на 24 шевать 5673 г. еврейско лѣточисление, или 9 Февруарий/старъ стилъ/християнско лѣточисление. Тази дата на обесването посочена отъ нашитѣ хора, съвпада съ датата показана отъ Георги Димитровъ въ книгата "Княжество България" въ историческо, географическо и етнографическо отношение" часть втора, стр. 363, издадена въ гр. Пловдивъ презъ 1896 г. Споредъ показанията на сжщитѣ, обесването е станало въ петъченъ день на площада "Сеиръ пазаръ" срещу сжществуващата тогава Фурна, близо до нѣкакви турски казарми, разположени на мѣстото кждето сж днесъ улицитѣ Лавеле и Алабинска. ?

Споредъ показанията пъкъ на другъ нашъ старъ енорящъ, Беняминъ Царфати, който казва, че е очевидецъ, апостола Левски е билъ обесенъ на сжществуващия тогава голѣмъ площадъ източно отъ църквата Св. София, на мѣстото кждето е по настоящемъ държавната печатница или края на гимназията, сега двора на медицинския факултетъ.

Мѣстото кждето е билъ погребанъ Левски не могатъ да знаятъ, тъй като турцитѣ следъ обесването на когото и да било, а особено на четницитѣ, не сж позволявали на никого да присжтствува и да гледа кой кжде ще бжде погребанъ. До колкото си спомнятъ тия хора, погребението на четницитѣ е ставало извънъ града, безъ никакви служби и церемонии, като честъ ~~на~~ въ единъ гробъ сж погребвали по нѣколко души на ведънажъ.

Приемете, Господинъ Началникъ, отличнитѣ ни къмъ Васъ почитания.

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ: /п./ не се чете.

СЕКРЕТАРЪ: /п./ не се чете.

Handwritten mark

ЦЕНТРАЛНА КОНСИСТОРИЯ
на
ЕВРЕИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ
Телефонъ № 138

Щабъ на армията
12 ЯНУ, 1937

Handwritten signature and date: 16. I. 37

№ 625

До Почитаемото
Министерство на войната
Щабъ на армията
Отдѣление: за военитѣ музеи паметници и
гробове

Т у к в

Handwritten number: 215

На № 2686/13.X.936 г.

Господинъ Началникъ,

Централната Консistorия на евреитѣ въ България има честь да Ви съобщи, че отъ събранитѣ сведения отъ нѣколко души наши стари еноряши, се установи какво национален герой Вадилъ Левски е билъ обесенъ на 24 шевать 5673г. еврейско лѣточисленіе, или 9 февруарий /старъ стилъ/ християнско лѣточисленіе. Тази дата на обесването, посочена отъ нашитѣ хора, съвпада съ датата показана отъ Георги Димитровъ въ книгата "Княжество България въ историческо, географическо и етнографическо отношение" часть II, стр. 363, издадена въ гр. Пловдивъ презъ 1896 год. Споредъ показанията на схщитѣ, обесването е станало въ петъченъ день на площада "Сеиръ Пазаръ" срещу съществуващата тогава фурна, близо до нѣкакви турски казарми разположени на мѣстото кждето сх днесъ улицитѣ Лавеле и Алабинска.

Handwritten note: 6. II. Висшата комиссия на изследваніе - за разясненіе в Дебтания

Споредъ показанията пѣкъ на другъ нашъ старъ еноряшъ, Беняминъ Царѣати, който казва че е очевидецъ апостола Левски е билъ обесенъ на съществуващия тогава голѣмъ площадъ източно отъ църквата Св. Софія, на мѣстото кждето е понастоящемъ държавната печатница, или края на гимназията, сега двора на медицинския факултетъ.

Мѣстото кждето е билъ погребанъ Левски не могатъ да знаятъ, тѣй като турцитѣ следъ обесването на когото и да било, а особено на четници, не сх позволявали на никого да присъствува и да гледѣ кой кжде ще бжде погребанъ. До колкото си спомватъ тия хора, погребението на четницитѣ е ставало извънъ града, безъ никакви служби и церемонии, като често пхти въ единъ гробъ сх погребвали по нѣколко души на вед-

Кюметете, Господинъ Началникъ, отличитѣ ни къмъ Васъ
Почитания.

Председателъ:

енъ секретаръ:

Handwritten signatures of the officials